11th INTERNATIONAL USBILIM SOCIAL SCIENCES CONGRESS

April 27–30, 2026
Çankırı, Türkiye

PROCEEDINGS BOOK

EDITOR
Assist. Prof. Dr. Çağatay ERSİN

ISBN: 978-625-90102-3-6

11th INTERNATIONAL USBILIM SOCIAL SCIENCES CONGRESS

April 27-30, 2026 Çankırı/TÜRKİYE

www.ubsder.org

PROCEEDINGS BOOK

EDITOR IN CHIEF

Assist. Prof. Dr. Çağatay ERSİN

ISBN: 978-625-90102-3-6

by

ACADEMIC SHARING PLATFORM PUBLISHING HOUSE®

All rights of this book Academic Sharing Platform Publishing House
Authors are responsible both ethically and jurisdically
APP Publications – 2026©

Issued: 22.06.2026

11th INTERNATIONAL USBILIM SOCIAL SCIENCES CONGRESS

April 27-30, 2026 Çankırı/TÜRKİYE

CONGRESS PROGRAM

PARTICIPANT COUNTRIES (8):
Azerbaijan, Nigeria, Pakistan, Thailand, Indonesia, Malaysia, India, Philippines

Türkiye: 72 **Other Countries: 85**

11th INTERNATIONAL USBILIM SOCIAL SCIENCES CONGRESS

April 27-30, 2026 Çankırı/TÜRKİYE

ONLINE

29.04.2026	SESSION-1/HALL-5
TÜRKİYE	TÜRKİYE TIME: 19^{00}-21^{00}

CHAIR: Asst. Prof. Dr. Mehmet YILDIRIM

CHAIR VICE: Lecturer Dr. Ali ÖZARSLAN

Author(s)	Affiliation	Title
Fatımah Omıd Anwer ANWER Assoc. Prof. Dr. Şemsettin DORUK	Karabuk University, Faculty of Forestry	DETERMINANTS OF FURNITURE PURCHASING BEHAVIOR AMONG FOREIGN CONSUMERS IN ANKARA: AN EMPIRICAL ANALYSIS OF PREFERENCES AND PURCHASE DECISIONS
Lecturer Dr. Ali ÖZARSLAN	Hacettepe University, Rectorate	DOES INCOME LEVEL CHANGE THE IMPACT OF AGRICULTURAL LAND ON BIOCAPACITY? AN ANALYSIS OF 125 COUNTRIES
Asst. Prof. Dr. Esra YALÇIN	Istanbul Gelişim University, Istanbul Gelişim Vocational School, Occupational Health and Safety Program	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND PSYCHOSOCIAL RISK FACTORS IN OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY
Asst. Prof. Dr. Elif YURTOĞLU PEK	Istanbul Medipol University, Vocational School of Social Sciences	THE DETERMINATIVE ROLE OF LOCAL GOVERNMENTS IN THE FORMATION OF INTEGRATED PUBLIC POLICY: A POLICY NETWORKS APPROACH
Taha Furkan ÇALLI Asst. Prof. Dr. Nurgül YAVUZER	Gedik University, Clinical Psychology	THE RELATIONSHIP BETWEEN BIG FIVE PERSONALITY TRAITS, PSYCHOLOGICAL RESILIENCE, AND SELF-COMPASSION IN YOUNG ADULTS: A THEORETICAL REVIEW
Asst. Prof. Dr. Mehmet YILDIRIM	Adıyaman University, Besni Ali Erdemoğlu Vocational School, Department of Accounting and Tax Applications, Adıyaman, Türkiye	EMPLOYEE PSYCHOLOGY IN THE ERA OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: A CONCEPTUAL MODEL PROPOSAL ON THE IMPACT OF AI ANXIETY ON TURNOVER INTENTION
Lecturer Dr. Sevda BURAK ERGÜL Prof. Dr. Ümit Başar SEMİZ	Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences & Ankara Medipol University, Faculty of Medicine	SYCHOSIS, CHILDHOOD TRAUMA AND DISSOCIATION: CLINICAL FINDINGS ON A DISSOCIATIVE SUBTYPE OF SCHIZOPHRENIA

INTERNATIONAL SCIENTIFIC RESEARCH AND INNOVATIVE PUBLICATION
www.ubsader.org

	Fatımah Omıd Anwer ANWER Assoc. Prof. Dr. Şemsettin DORUK	DETERMINANTS OF FURNITURE PURCHASING BEHAVIOR AMONG FOREIGN CONSUMERS IN ANKARA: AN EMPIRICAL ANALYSIS OF PREFERENCES AND PURCHASE DECISIONS	508-509
55)	Lecturer Dr. Ali ÖZARSLAN	DOES INCOME LEVEL CHANGE THE IMPACT OF AGRICULTURAL LAND ON BIOCAPACITY? AN ANALYSIS OF 125 COUNTRIES	510-513
56)	Asst. Prof. Dr. Esra YALÇIN	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND PSYCHOSOCIAL RISK FACTORS IN OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY	514-523
57)	Asst. Prof. Dr. Elif YURTOĞLU PEK	THE DETERMINATIVE ROLE OF LOCAL GOVERNMENTS IN THE FORMATION OF INTEGRATED PUBLIC POLICY: A POLICY NETWORKS APPROACH	524-525
58)	Taha Furkan ÇALLI Asst. Prof. Dr. Nurgül YAVUZER	THE RELATIONSHIP BETWEEN BIG FIVE PERSONALITY TRAITS, PSYCHOLOGICAL RESILIENCE, AND SELF-COMPASSION IN YOUNG ADULTS: A THEORETICAL REVIEW	526-531
59)	Asst. Prof. Dr. Mehmet YILDIRIM	EMPLOYEE PSYCHOLOGY IN THE ERA OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: A CONCEPTUAL MODEL PROPOSAL ON THE IMPACT OF AI ANXIETY ON TURNOVER INTENTION	532-538
60)	Lecturer Dr. Sevda BURAK ERGÜL Prof. Dr. Ümit Başar SEMİZ	SYCHOSIS, CHILDHOOD TRAUMA AND DISSOCIATION: CLINICAL FINDINGS ON A DISSOCIATIVE SUBTYPE OF SCHIZOPHRENIA	539-540
61)	Zafer TOPAK	THE POETIC ENVIRONMENT IN BÂKÎ'S DIVAN	541-553
62)	Res. Asst. Dr. Recep Efe ÇOBAN	AERODYNAMIC CHARACTERISTICS OF WHISTLING ARROWS OF THE KOKEL CULTURE IN THE XIONGNU-XIANBEI PERIOD: A COMPARATIVE ANALYSIS BASED ON COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS (CFD)	554-567
63)	Res. Asst. Dr. Elif Berfin YAĞBASAN	THE CHILD'S ADMISSION TO THE OTTOMAN PUBLIC SPHERE: ÂMİN ALAYLARI	568-569

ISBN: 978-625-90102-3-6

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİNDE YAPAY ZEKA VE PSİKOSOSYAL RİSK FAKTÖRLERİ

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND PSYCHOSOCIAL RISK FACTORS IN OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY

Asst. Prof. Dr. Esra YALÇIN
Istanbul Gelişim University, Istanbul Gelişim Vocational School, Occupational Health and Safety Program
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3436-1093

ÖZET

Yapay zeka uygulamaları, iş sağlığı ve güvenliği alanında risklerin önlenmesi, kazaların azaltılması, çalışma ortamlarının iyileştirilmesi ve işletme verimliliğinin artırılması amacıyla birçok sektörde yaygın olarak kullanılmaktadır. İş sağlığı ve güvenliği ile yapay zeka arasındaki bu sinerji, daha güvenli, daha sağlıklı ve sürdürülebilir iş yerleri oluşturulması açısından önemli bir dönüm noktası oluşturmaktadır. Yapay zeka teknolojilerinin iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarına entegrasyonuna yönelik artan ilgiye rağmen, bu teknolojilerin iş süreçlerine dahil edilmesi insan-makine etkileşimini artırmakta ve yeni psikososyal risklerin ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Bu çalışma, yapay zeka teknolojilerinin iş sağlığı ve güvenliği üzerindeki etkilerini araştırmayı ve iş güvenliği uygulamalarında benimsenmesine yönelik çalışanın algı, tutum ve davranışlarını psikososyal riskler açısından değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, Scopus ve Web of Science veri tabanları ile Google Scholar üzerinden yapılan literatür taraması kapsamında yapay zekanın sunduğu katkılar ile ortaya çıkardığı psikososyal riskler ele alınmış ve iş sağlığı ve güvenliği süreçlerine olan yansımaları bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir. Yapay zeka destekli robotik sistemler, sensör teknolojileri, giyilebilir cihazlar ve akıllı izleme sistemleri, çalışanların fiziksel ve ergonomik risklerinin azaltılmasına katkı sağlamaktadır. Otomasyon ve akıllı algoritmalar, tekrarlayan ve yüksek risk içeren görevlerin insan müdahalesi olmadan gerçekleştirilmesine olanak tanımaktadır. Makine öğrenmesi, veri analitiği ve görüntü işleme süreçleri aracılığıyla çalışma ortamı gerçek zamanlı olarak izlenmekte, potansiyel tehlikeler erken aşamada tespit edilerek risk değerlendirme süreçleri iyileştirilmektedir. Diğer taraftan, sürekli izlenme algısı, teknolojik belirsizlik, iş yükü algısındaki değişim ve karar alma süreçlerine duyulan güvenin azalmasının çalışanlar üzerinde olumsuz etkiler yarattığı görülmektedir. Ayrıca otomasyon yanlılığı, aşırı güven, kontrol kaybı hissi, bilişsel yük artışı, karar yorgunluğu, teknoloji kaynaklı stres ve iş kaygısı öne çıkan psikososyal riskler arasında yer almaktadır. Çalışma, yapay zekanın iş sağlığı ve güvenliği alanına teknik ve operasyonel iyileştirmeler sağlarken insan faktörü ve psikososyal boyutların dikkate alınmasının önemini vurgulamaktadır. Yapay zekanın getirdiği operasyonel avantajlar ile insan faktörü arasındaki dengenin kurulabilmesi için teknolojik dönüşüm stratejilerinin, çalışan odaklı ve koruyucu sosyal politikalarla desteklenmesi ve geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, İş Sağlığı ve Güvenliği, Psikososyal Riskler, İş yeri güvenliği, Risk yönetimi

ABSTRACT

Artificial intelligence applications are widely used across various sectors to enhance occupational health and safety by minimizing risks and accidents, improving working conditions, and enhancing operational efficiency. This synergy between occupational health and safety and artificial intelligence constitutes a significant turning point in creating safer, healthier, and more sustainable workplaces. Despite the increasing interest in integrating

artificial intelligence technologies into occupational health and safety practices, their inclusion in work processes intensifies human-machine interaction, resulting in the emergence of new psychosocial risks. This study aims to investigate the effects of artificial intelligence technologies on occupational health and safety and to evaluate employee perceptions, attitudes, and behaviors regarding their adoption in occupational safety practices from the perspective of psychosocial risks. Accordingly, this study reviews the literature retrieved from Scopus, Web of Science, and Google Scholar to examine both the contributions of artificial intelligence and the psychosocial risks it introduces, and to assess their implications for occupational health and safety. AI-powered robotic systems, sensor technologies, wearable devices, and smart monitoring systems contribute to reducing physical and ergonomic risks for employees. Automation and intelligent algorithms enable the performance of repetitive and high-risk tasks without human intervention. Through machine learning, data analytics, and image processing, real-time monitoring of the work environment enables early identification of potential hazards and improves risk assessment processes. Similarly, the perception of constant monitoring, technological uncertainty, changes in perceived workload, and decreased confidence in decision making processes impact employees. In addition, automation bias, overconfidence, feelings of loss of control, increased cognitive load, decision fatigue, technology-induced stress, and job anxiety are among the prominent psychosocial impacts. This study emphasizes the importance of considering the human factor and psychosocial dimensions while artificial intelligence provides technical and operational improvements in occupational health and safety. This study recommends that technological transformation strategies be supported and developed with employee centric and protective social policies to strike a balance between the operational advantages brought by artificial intelligence and the human factors.

Keywords: Artificial intelligence, Occupational health and safety, Psychosocial risks, Workplace safety, Risk management

1. GİRİŞ

İş sağlığı ve güvenliği (İSG), çalışanların yaşamını korumaya, iş kazaları ve meslek hastalıklarını önlemeye ve bireylerin çalışma hayatını güvenli ve saygın bir biçimde sürdürebilmesine odaklanan temel bir disiplindir. Günümüzde dünya genelinde çok sayıda çalışan, riskli ve sağlığa zararlı iş ortamlarında faaliyet göstermekte, bu durum ciddi yaralanmalar, sağlık kayıpları ve ölümle sonuçlanmaktadır. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tarafından belirtildiği üzere, güvenli ve sağlıklı çalışma koşulları, çalışma hayatının temel hak ve ilkelerinden biri olup, insana yakışır iş, sosyal adalet ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin gerçekleşmesinde önemli bir rol üstlenmektedir (ILO, 2022). İSG'nin temel amacı, güvenlik, sağlık, çevre ve sosyal yükümlülüklere ilişkin potansiyel ve fiili risklerin uygun şekilde tanınmasını ve kontrol edilmesini sağlamak için mevcut standartlara dayalı yapılandırılmış bir strateji sunmaktır (Benson vd., 2024). Teknolojik gelişmeler, küreselleşme, demografik dönüşümler ve esnek çalışma biçimlerinin yaygınlaşması, işin niteliğini, çalışma koşullarını ve istihdam ilişkilerini önemli ölçüde dönüştürmekte, bu durum ise iş sağlığı ve güvenliği alanında mevcut yaklaşımların geleceğin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yeniden ele alınmasını gerekli kılmaktadır (Schulte vd., 2019).

Gerçek zamanlı iletişim, büyük veri, insan-makine etkileşimi, uzaktan algılama, izleme, süreç kontrolü, otonom sistemler ve bağlantı gibi unsurlar günümüz endüstrisinde giderek daha belirleyici hale gelmektedir. Endüstri 4.0 olarak adlandırılan bu dönüşüm süreci, üretim sistemlerinde yeni bir paradigma oluştururken iş sağlığı ve güvenliği yönetiminde de köklü değişimleri beraberinde getirmektedir (Badri, Boudreau-Trudel & Souissi, 2018). Bu yeni üretim anlayışı, iş organizasyonunu ve görevlerin yürütülme biçimini temelden

dönüştürmekte; bu durum çalışanların sağlığı ve güvenliği üzerinde hem olumlu hem de olumsuz etkiler yaratmaktadır. Otomasyon, robotik sistemler ve sensör teknolojileri iş süreçlerini daha güvenli ve esnek hale getirme potansiyeli taşırken, iş gücünün yapısında meydana gelen değişimler çalışanların daha fazla bilişsel görev üstlenmesine ve farklı türde risklerle karşılaşmasına yol açmaktadır (Leso, Fontana & Iavicoli, 2018).

Hızlı sorun çözme yeteneği, objektif karar mekanizmaları, düşük maliyet, yüksek verimlilik ve kârlılık gibi avantajları, yapay zekanın çalışma hayatındaki kullanımını giderek yaygınlaştırmaktadır (Doruköz & Uslu, 2023). Yapay zeka, çalışanlar için tehlike oluşturan işlerin uzman sistemlerle yürütülmesini sağlarken, sahadan toplanan veriler ışığında saha analizi, risk değerlendirmesi, tehlike tespiti, çalışma ortamı gözetimi ve kök neden analizi gibi uygulamalarda da giderek daha fazla kullanılmaktadır (Ayan, Taşçı & Köksal, 2024). Ancak yapay zeka destekli giyilebilir teknolojilerle yürütülen bu yaygın ve sürekli izleme pratikleri, çalışanların ruh sağlığı üzerinde olumsuz etkiler yaratmaktadır. Çalışanlar, işin hızı, zamanlaması ve içeriği üzerindeki kontrollerini kaybettiklerini hissetmekte ve bu durum ciddi bir stres ile güvensizlik hissini tetiklemektedir. Bu nedenle, yeni nesil akıllı izleme araçlarının İSG gözetimini iyileştirme potansiyeli bulunsa da, çalışan mahremiyeti, güven algısı ve psikososyal riskler açısından yeni tartışmaları da beraberinde getirmektedir (EU-OSHA, 2019).

Günümüzde iş sağlığı ve güvenliği alanında psikososyal risklerin önemi giderek artmaktadır

(Akkaya & Ocaktan, 2023). Yapay zeka sistemlerinin çalışma süreçlerine entegre edilmesi, çalışan davranışlarını yönlendirme potansiyeli taşıyarak stres, tükenmişlik, dikkat dağınıklığı ve risk algısında değişim gibi yeni nesil psikolojik risklerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Özellikle karar alma süreçlerine müdahale eden yapay zeka uygulamaları, çalışanlarda kontrol kaybı algısı ve yoğun stres düzeylerini artırmaktadır (Loureiro, Bilro & Neto, 2023). Literatürde bu olumsuz etkileri azaltmaya yönelik çeşitli yaklaşımlar önerilmekle birlikte, "yapay zeka, psikososyal riskler ve çalışan davranışı" etkileşimini bütüncül biçimde ele alan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, yapay zeka uygulamalarının iş sağlığı ve güvenliği üzerindeki etkilerinin daha kapsamlı bir şekilde incelenmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır (Niehaus vd., 2022).

Psikososyal çalışma ortamı, işin tasarlanma, organize edilme ve yönetilme biçimi ile günlük çalışma koşullarını şekillendiren örgütsel uygulamaların tümünü kapsamaktadır. İş yükü, çalışma süresi, rol netliği, özerklik, sosyal destek ve süreçlerin adil ve şeffaf olması gibi faktörler, çalışanların iş deneyimini ve performansını doğrudan etkilemektedir. Bu faktörlerin olumsuz hale gelmesi durumunda psikososyal riskler, fiziksel, kimyasal ve biyolojik tehlikeler kadar önemli bir iş sağlığı ve güvenliği unsuru olarak değerlendirilmelidir (ILO, 2026). Örgütsel ve endüstriyel psikoloji, iş psikolojisi, endüstriyel ilişkiler ve endüstriyel sosyoloji, örgütlerin yapısı ve işleyişi ile iş kazalarının ve meslek hastalıklarının nedenlerinin anlaşılmasına katkıda bulunmuştur (Zanko & Dawson, 2012). Bu çalışmanın amacı, yapay zeka teknolojilerinin iş sağlığı ve güvenliği üzerindeki etkilerini, çalışanların algıları, tutumları ve davranışları çerçevesinde kavramsal olarak incelemektir. Bu kapsamda, yapay zeka uygulamalarının sunduğu fırsatlar ve ortaya çıkardığı yeni riskler literatür temelinde değerlendirilerek, İSG süreçlerine olan etkileri bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmektedir.

2. YAPAY ZEKA VE İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ

Yapay zeka, destekli çalışma ve veri analitiği için çeşitli uygulamalarda ve araçlarda kullanılmakta olup, giderek daha karmaşık görevlerin otomasyonunun yanı sıra otomatik veya yarı otomatik iş yeri karar alma ve yönetimine olanak sağlamaktadır. Çalışma süreçlerinde kullanılan yapay zeka uygulamaları; üretim ve montaj hatlarındaki işbirlikçi robotlardan, giyilebilir teknolojiler ve yardımcı tabletlere; fabrikalar, depolar ve çağrı merkezlerinde kullanılan sohbet robotlarından akıllı kişisel koruyucu ekipmanlara (KKD) ve insan kaynaklarındaki algoritmik süreçlere kadar geniş bir yelpazeye yayılmaktadır (EU-OSHA, 2021). Birlikte ele alındığında, bu gelişmeler insan zekası ve yapay zeka arasındaki güçlü sinerjiyi vurgulayarak, iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarında yeniliği teşvik ederken daha güvenli ve sağlıklı çalışma ortamları yaratır.

Günümüzde giyilebilir teknolojiler, iş sağlığı ve güvenliği alanında önemli bir dönüşüm aracı olarak öne çıkmaktadır. Akıllı saatler ve akıllı gözlükler gibi yaygın kullanılan cihazlar başta olmak üzere, bu teknolojiler insan vücudundan veri toplama, iletme ve analiz etme kapasitesine sahiptir. Sensörler, aktüatörler ve hesaplama bileşenlerinden oluşan bu sistemler; vücut sıcaklığı, kan basıncı, kalp atış hızı, elektrokardiyogram ve elektroensefalogram gibi hayati göstergeleri ölçebilmekte ve sağlık durumunun izlenmesine katkı sağlamaktadır. Endüstriyel ortamlarda giyilebilir cihazlar, iş istasyonlarının ergonomik olarak iyileştirilmesine, iş süreçlerinin optimize edilmesine ve çalışanların fiziksel ve psikolojik iyilik halinin desteklenmesine olanak tanımaktadır. Bu cihazlarda kullanılan ivmeölçer, jiroskop ve manyetometre gibi sensörleri içeren atalet ölçüm birimleri ile optik ve kimyasal sensörler, kapsamlı veri üretimi sağlayarak İSG süreçlerinde güçlü bir veri altyapısı oluşturmaktadır (Nahavandi vd., 2022).

Biyosensörler (Baldassare vd., 2020; Pishgar vd., 2021) ve giyilebilir teknolojiler (Nahavandi vd., 2022), çalışanların kimyasal, fiziksel, biyolojik ve ergonomik risklere maruziyetinin sürekli izlenmesine imkân tanımaktadır. Bu sayede iş yerindeki tehlikelerin etkisi azaltılmakta ve özellikle yüksek riskli sektörlerde İSG performansının artırılması mümkün olmaktadır. Yapay zeka entegrasyonu, mevcut risklerin izlenmesinin ötesine geçerek potansiyel risklerin önceden öngörülmesini sağlayan proaktif bir yaklaşımı desteklemektedir.

Yapay zeka ile entegre edilen sensör sistemleri, elde edilen verilerin daha anlamlı ve işlenebilir hâle getirilmesini mümkün kılmaktadır. Bu yaklaşımın somut bir örneği olarak, Lee vd. (2020) stres ölçümünde kullanılan biyofizyolojik verilerin doğruluğunu artırmaya yönelik bir yaklaşım önermektedir. Çalışmada, hem dışsal gürültüleri hem de solunum kaynaklı içsel gürültüyü azaltmak amacıyla, solunumla ilişkili bir sinyal olarak eş zamanlı toplanan fotopletismografi (PPG) verisi referans alınarak bir gürültü giderme yöntemi geliştirilmiştir. Elde edilen bulgular, bu yöntemin Elektrodermal Aktivite (EDA) temelli stres ölçümlerinin doğruluğunu önemli ölçüde iyileştirdiğini göstermektedir. Ayrıca çalışmada, giyilebilir cihazlar aracılığıyla elde edilen bu tür verilerin, şehir yöneticileri tarafından çevresel stres faktörlerinin daha ölçeklenebilir biçimde tespit edilmesi ve yönetilmesinde kullanılabileceğini, böylece insan ile yapılı çevre arasındaki etkileşimin daha etkin bir şekilde geliştirilebileceği vurgulanmaktadır.

İş güvenliği ortamlarında risk analizi, teknolojik gelişmelerin hız kazanmasıyla birlikte daha karmaşık bir yapı kazanmıştır. Bu doğrultuda yapay zeka teknikleri, risk değerlendirme süreçlerinin daha etkin ve dinamik biçimde yürütülmesine olanak tanımaktadır (Westhoven, 2022). Gerçek zamanlı veri toplama kapasitesi sayesinde çalışanların maruz kaldığı riskler anlık olarak izlenmekte, çevresel sensörler ve biyosensörler aracılığıyla elde edilen veriler, meslek hastalıklarının erken belirtilerini ortaya koymaktadır. Üretim, sağlık, ulaşım ve lojistik gibi sektörlerde kullanılan robotik sistemler, tehlikeli işlerin insan müdahalesi olmadan

gerçekleştirilmesini sağlayarak iş kazalarının azaltılmasına katkıda bulunmaktadır. Böylece yapay zekanın farklı endüstriyel ortamlarda verimliliği artırma ve çalışan sağlığını koruma potansiyeline sahip olduğu görülmektedir (Fisher vd., 2023).

Yapay zeka tabanlı maruziyet değerlendirme araçları, kimyasal maddelerin buhar basıncı ve çalışma ortamındaki kontrol önlemlerine bağlı olarak havadaki maruziyet düzeylerini tahmin etmektedir. Bu tür sistemler, hızlı ve düşük maliyetli analiz imkânı sunarak karar destek mekanizmalarında önemli bir rol üstlenmektedir. Yapılan çalışmalar, bu tür araçların farklı üretim süreçleri için tutarlı ve öngörü sağlayan sonuçlar üretebildiğini göstermektedir. Bu durum, yapay zeka uygulamalarının maruziyet değerlendirmesi, risk analizi ve önleyici stratejilerin geliştirilmesinde etkin biçimde kullanılabileceğini ortaya koymaktadır (Johnston vd., 2005).

Yapay zeka ve sensör teknolojilerinin birlikte kullanımı, özellikle fiziksel ergonomi alanında önemli gelişmeler sağlamaktadır. Atalet ölçüm birimi (Inertial Measurement Unit–IMU) olarak adlandırılan ve ivmeölçer, jiroskop ve çoğu zaman manyetometre gibi sensörleri bir arada barındıran sistemlerden elde edilen verilerin makine öğrenmesi ve derin öğrenme yöntemleriyle analiz edilmesi, çalışanların duruş, hareket ve biyomekanik yüklerinin daha hassas biçimde değerlendirilmesine olanak tanımaktadır. Bu yaklaşım, kas-iskelet sistemi rahatsızlıklarının önlenmesi, risklerin erken tespiti ve ergonomik tasarım süreçlerinin geliştirilmesi açısından önemli avantajlar sunmaktadır. Aynı zamanda insan vücudunun hareket sınırlarının ve yüklenme kapasitelerinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayarak iş ortamlarının ve iş organizasyonunun daha sürdürülebilir hale getirilmesini desteklemektedir (Donisi vd., 2022).

Lind vd. (2020) yaptığı bir çalışma, işle ilişkili kas-iskelet sistemi rahatsızlıklarının önlenmesine yönelik geliştirilen sensör tabanlı "Akıllı İş Kıyafeti Sistemi"ni tanıtmaktadır. Modüler yapıya sahip olan bu sistem, farklı sensörlerin kullanımına olanak tanıyarak risk değerlendirmesi, iş tasarımı ve çalışma tekniklerinin geliştirilmesini desteklemektedir. Özellikle dokunsal (haptik) geri bildirim kullanan modülün değerlendirildiği çalışmada, tekrarlayan manuel işlerde çalışan bireylerin kol duruşlarını iyileştirmede etkili olduğu görülmüştür. Sensör verileri ve kullanıcı geri bildirimleri, kısa süreli eğitim sonrasında zararlı duruşların azaldığını ve katılımcıların sistemi kullanışlı ve faydalı bulduğunu göstermektedir. Bu tür yapay zeka destekli ve sensör entegreli sistemlerin, özellikle ergonomi eğitimi, yeni çalışanların uyumu ve fiziksel olarak zorlayıcı işlerde risklerin azaltılması açısından önemli bir potansiyel taşıdığı ortaya konmaktadır.

3. YAPAY ZEKA ÇAĞINDA PSİKOSOSYAL RİSKLER

Yapay zekanın iş yeri süreçlerine entegrasyonu, işin nasıl organize edildiğini ve gerçekleştirildiğini yeniden şekillendirmekte ve hem çalışanlar hem de kuruluşlar için fırsatlar ve aynı zamanda bazı zorluklar da yaratmaktadır. Son dönemdeki bilimsel çalışmalar, yapay zeka kullanımı ile İSG arasındaki karmaşık ilişkiyi incelemeye başlamış ve hem olumlu hem de olumsuz sonuçları içeren incelikli bir tablo ortaya koymuştur (Ferrarini & Leonelli, 2025). Yapay zekanın bireysel performansın izlenmesi ve kontrol edilmesi amacıyla kullanılması, çalışanlar üzerinde önemli psikososyal etkiler yaratmaktadır. Bu tür sistemlerin iş süreçlerine entegre edilmesi, zaman baskısını ve iş yükünü artırmakta, çalışanların iş süreçleri üzerindeki özerkliğini azaltmakta ve örgüt içi iletişim ile iş birliğini zayıflatmaktadır. Ayrıca, çalışanlarda stres, depresyon ve anksiyete bildirimlerinin artmasına ve iş kazası veya yaralanma olasılığının yükselmesine yol açtığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar, yapay zekanın dijital süpervizör olarak kullanımının çalışanları psikososyal risk faktörlerine daha fazla maruz bıraktığını ve sağlık üzerinde olumsuz etkiler oluşturabileceğini göstermektedir. Bu

nedenle, iş yerlerinde yapay zeka uygulamaları hayata geçirilirken ekonomik verimlilik kadar çalışan refahının da dikkate alınması gerektiği vurgulanmaktadır (Payá Castiblanque & Pizzi, 2024).

Yapay zeka, büyük veri, robotik, nesnelerin interneti, artırılmış gerçeklik ve benzeri Endüstri 4.0 teknolojileri genel olarak fiziksel, mekanik ve ergonomik risklerin azaltılmasına katkı sağlamaktadır. Bununla birlikte, etkilerin kullanılan teknolojiye ve uygulama biçimine bağlı olduğu vurgulanmaktadır. Yapılan bir çalışmada, nesnelerin interneti dışında tüm teknolojilerde yeni ortaya çıkan risklerin görüldüğü; bu riskler arasında özellikle psikososyal ve mekanik risklerin öne çıktığı belirtilmiştir. Ayrıca yapay zeka, büyük veri ve siber güvenlik uygulamalarının bazı durumlarda psikososyal risklerin azaltılmasına katkı sağladığı ifade edilmektedir. Ancak Endüstri 4.0 teknolojilerinin uygulanma süreci, aynı zamanda yeni psikososyal risklerin de ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu nedenle her teknolojinin İSG üzerindeki etkisinin hem risk azaltıcı hem de yeni risk oluşturucu yönleriyle birlikte değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Arana-Landín vd., 2023).

3.1. Otomasyon Yanlılığı

Otomasyon yanlılığı, bireylerin otomatik sistemler tarafından üretilen öneri veya kararlara, bu bilgilerin hatalı olabileceği ya da insan muhakemesinin daha doğru sonuç vereceği durumlarda dahi gereğinden fazla itibar etme eğilimidir. Bu bilişsel olgu, kişilerin kendi bilgi ve deneyimleri daha üstün olmasına rağmen sistem çıktılarına öncelik vermesiyle karakterizedir. Otomasyon yanlılığı, sisteme duyulan öznel güven ile karar destek sisteminin (DSS) gerçek güvenilirliği arasındaki uyumsuzluk neticesinde ortaya çıkmaktadır (Ruschemeier & Hondrich, 2024).

3.2. Aşırı Güven ve Kontrol Kaybı

Yapay zeka sistemlerinin yüksek doğruluk oranı, çalışanlarda, sistem her zaman doğrudur algısı oluşturabilir. Bu da bireysel kontrolün azalmasına ve pasifleşmeye neden olur. Yapay zeka sistemlerinin doğruluk düzeyi ve özellikle güven düzeyi, insan kararlarını doğrudan etkilemektedir. Yapılan çalışmalar, bireylerin yapay zekanın akıllılık seviyesini algılayabildiğini ve bu algının karar verme süreçlerini yönlendirdiğini göstermektedir. Bu durum, yapay zekaya yönelik aşırı güvenin oluşmasına ve bireysel kontrolün zayıflamasına zemin hazırlamaktadır (Ishizu vd., 2024).

3.3. Bilişsel Yük ve Karar Yorgunluğu

Yapay zeka destekli karar verme sistemlerinin bilişsel yük ve karar yorgunluğu üzerindeki etkisi, kullanıcıların karar kalitesini doğrudan etkileyen önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Yapılan çalışmalarda, yapay zeka sistemlerinde şeffaflık ve aşinalığın kullanıcıların güven ve karar adaleti algısını etkilediği, buna karşılık artan bilişsel yük ve karar yorgunluğunun yanıt yanlılıklarını artırarak karar bütünlüğünü zayıflattığı tespit edilmiştir. Ayrıca, hata hassasiyeti ve yanıt yanlılığının yapay zeka destekli karar süreçlerinde aracılık etkisine sahip olduğu belirtilmektedir. Bu bulgular, bilişsel yükün azaltılması ve şeffaflığın artırılmasının yapay zeka sistemlerinin kabulünü kolaylaştıracağını göstermektedir. (Khan & Shehawy, 2025). Yapay zekaya duyulan güven, risk alma eğilimi ve yapay zeka bilgisi karar verme süreçlerini olumlu yönde etkilerken, karar yorgunluğu bu süreci olumsuz etkilemektedir ve karar kalitesini düşürmektedir. Ayrıca karar yorgunluğu bazı ilişkilerde aracılık rolü üstlenmektedir ve yapay zeka ile etkileşimde bilişsel faktörlerin belirleyici olduğunu göstermektedir (Ahmed & Pardaev, 2025).

Yapay zeka iki temel özellik ile karakterize edilmektedir: Yapay zeka açıklanabilirliği ve algoritma şeffaflığı. Açıklanabilir Yapay Zeka (XAI), kullanıcıların yapay zeka tarafından üretilen içeriğe olan güvenini artırmak için tasarlanmıştır ve bu da kullanıcıların yapay zeka tarafından üretilen tavsiyeleri benimseyip benimsemeyeceğini etkiler. Yapılan çalışmalar, yapay zekanın açıklanabilirliğinin, kullanıcıların yanlış bilgiyi belirleme yeteneğini düzenlediğini bildirmiştir. Yapay zeka açıklanabilirliği, yapay zeka destekli karar vermeyi kolaylaştırır. Bununla birlikte, yapay zeka açıklanabilirliğinde, yanlış bilgi nedeniyle artan bilişsel yük ve bozulmuş karar verme gibi kusurlar ortaya çıkmaktadır (Fang, Tang & Yang, 2026).

3.4. Teknoloji Stresi

Yeni teknolojilere adaptasyon süreci, çalışanlarda stres, kaygı ve tükenmişlik gibi psikolojik etkiler oluşturarak iş performansını ve iş güvenliğini olumsuz yönde etkilemektedir. Özellikle işbirlikçi robotların (cobot) çalışanlarla aynı çalışma alanını paylaşması, öngörülemeyen hareketler nedeniyle çarpışma risklerini artırmakta ve çalışanlar üzerinde performans baskısı oluşturmaktadır. Ayrıca teknolojiye aşırı bağımlılık, mesleki becerilerin zamanla körelmesine ve siber güvenlik risklerinin artmasına yol açmaktadır. Bunun yanında, yapay zeka ve algoritmik yönetim sistemlerinin iş süreçlerine entegre edilmesi, sürekli izlenme hissi oluşturarak çalışanlarda stres ve psikolojik baskıyı artırmaktadır. Mahremiyetin ihlali algısı ise iş tatminini azaltmaktadır. Algoritmik sistemlerin iş planlamasında kullanılması düzensiz çalışma saatlerine, iş-yaşam dengesinin bozulmasına ve sosyal izolasyona neden olmaktadır. Ayrıca karar süreçlerinin şeffaf olmaması, çalışanların iş üzerindeki kontrol algısını zayıflatarak iş güvencesi hissini olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle yapay zeka destekli çalışma sistemlerinin verimlilikle birlikte psikososyal iş sağlığı ve güvenliği boyutuyla da değerlendirilmelidir (EU-OSHA, 2021).

Yapay zeka teknolojilerinin hizmet süreçlerine entegrasyonu, çalışanlar üzerinde önemli bir stres kaynağı oluşturmaktadır. Literatürde, bu entegrasyonun iş tükenmişliğini artırdığı (Kong vd., 2021), işten ayrılma niyetini yükselttiği (Li vd., 2019) ve kariyer ilerleme fırsatlarını sınırladığı (Zhang ve Jin, 2023) belirtilmektedir. Çalışanların yapay zekaya yönelik algıları, bu teknolojiyi iş süreçlerinde nasıl deneyimlediklerine bağlı olarak şekillenmektedir. Yapay zeka entegrasyonunun olumsuz yönleri bir engel olarak değerlendirildiğinde, bu durum iş stresi ve tükenmişliği artırarak çalışanların performansını ve proaktif davranışlarını olumsuz etkilemektedir (Brougham ve Haar, 2018). Buna karşılık, yapay zekanın bir gelişim fırsatı olarak algılanması stres düzeyini azaltabilmekte ve çalışanların işte daha etkin rol almasını desteklemektedir. Ancak yapay zekanın bir tehdit olarak algılanması, özellikle iş güvencesizliği hissini artırarak çalışanlar üzerinde psikolojik baskı oluşturmaktadır (Huang & Gursoy, 2024).

Çalışanlar, iş yerinde yapay zeka kullanımını tehdit edici veya kaynak kapasitelerini aşan bir durum olarak algıladıklarında, algılanan haksız işlemler meydana gelir. Bu dengesizlik, stresli bir ortam yaratır ve sonuçta yapay zeka kaynaklı strese yol açar. Yapay zeka stresi üç açıdan kendini gösterir: Yapay zeka aşırı yüklenmesi, yapay zeka belirsizliği ve yapay zeka güvensizliği. Özellikle, yapay zeka aşırı yüklenmesi, yapay zekanın çalışanları daha hızlı ve yoğun çalışmaya zorladığı durumları ifade ederken, yapay zeka belirsizliği ise sürekli yapay zeka güncellemelerinin belirsizlik yarattığı ve bu nedenle çalışanların sürekli olarak yeni yapay zeka ile nasıl etkileşim kuracaklarını öğrenmelerini gerektirdiği bağlamları ifade eder. Bu tanımlara göre, yapay zeka aşırı yüklenmesi ve yapay zeka belirsizliği, çalışanların iş yerinde yapay zeka kullanımına verdikleri ilk bilişsel tepkileri, yani tehdit edici olarak algılanan yapay zeka özelliklerinin tetiklediği çevresel değişikliklere karşı ilk stres tepkilerini yansıtır (Fang, Tang & Yang, 2026).

3.5. Çalışanlarda iş kaygısı

Yapay zeka teknolojilerinin iş yaşamında yaygınlaşması, çalışanlar arasında iş güvencesine yönelik kaygıların artmasına neden olmaktadır. Özellikle yapay zekanın iş süreçlerinde daha fazla yer almasıyla birlikte, işlerin otomasyon yoluyla ortadan kalkabileceğine dair belirsizlikler çalışanlarda endişe yaratmaktadır. Nitekim son yıllarda yapay zekaya yönelik tutumları inceleyen çalışmalar, bireylerin yarısından fazlasının yapay zeka kullanımının iş kayıplarına yol açabileceğinden endişe duyduğunu ortaya koymaktadır (Fang, Tang & Yang, 2026; Dasari, 2025). Örneğin, American Psychological Association tarafından 2023 yılında yapılan bir araştırmada, çalışanların %38'inin yapay zekanın işlerini geçersiz kılmasından kaygı duyduğu belirlenmiştir. Ayrıca bu kaygıyı taşıyan bireylerde stres düzeylerinin belirgin şekilde daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum, yapay zeka kaynaklı iş kaygısının çalışanların psikolojik iyi oluşunu doğrudan etkilediğini ortaya koymaktadır ve literatürde işlevsizleşme korkusu (Fear of Being Obsolete – FOBO) kavramı öne çıkmaktadır. Özellikle üretken yapay zeka uygulamalarının yaygınlaşmasıyla birlikte çalışanların sahip oldukları becerilerin geçerliliğini yitireceği yönündeki algı güçlenmektedir. Bu kaygı, çalışanların mesleki kimliklerini tehdit etmekte, gelecek belirsizliğini artırmakta ve iş tatmini ile motivasyonu olumsuz etkilemektedir (Dasari, 2025).

4. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Yapay zeka teknolojilerinin hızla yaygınlaştığı günümüz çalışma yaşamında, iş sağlığı ve güvenliği anlayışı psikolojik ve bilişsel risklerin de bütüncül bir yaklaşımla ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Bu çalışma, yapay zeka destekli sistemlerin iş süreçlerinde verimlilik, hız ve risklerin erken tespiti gibi önemli avantajlar sunduğunu ancak insan faktörünün yeterince dikkate alınmaması durumunda yeni nesil psikososyal risklerin ortaya çıkabildiğini göstermektedir. Özellikle algoritmik yönetim, sürekli izleme, karar süreçlerinde kontrol kaybı, bilişsel yük artışı ve iş güvencesine yönelik belirsizlikler, çalışanların psikolojik iyi oluşunu doğrudan etkileyen temel unsurlar arasında yer almaktadır.

Elde edilen bulgular, yapay zeka uygulamalarının çalışanlar tarafından hem fırsat hem de tehdit olarak algılandığını ortaya koymaktadır. Bu ikili yapı, bir yandan iş süreçlerinin iyileştirilmesine ve proaktif davranışların artmasına katkı sağlarken, diğer yandan stres, tükenmişlik ve iş kaygısı gibi olumsuz sonuçlara zemin hazırlamaktadır. Dolayısıyla, yapay zekanın iş sağlığı ve güvenliği üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesinde yalnızca teknolojik kapasiteye odaklanılması yeterli olmamakta, çalışan davranışı, algısı ve psikolojik dayanıklılık da sürecin temel bileşenleri arasında yer almalıdır.

Geleceğin iş sağlığı ve güvenliği politikalarının teknoloji odaklı yaklaşımların ötesine geçerek insan ve teknoloji arasındaki dengeyi gözeten bir anlayışla şekillenmesi önem taşımaktadır. İnsan davranışı merkezli yaklaşımların, yapay zeka destekli risk yönetim sistemleri ile bütünleşik bir yapı içinde ele alınması, çalışanların psikolojik dayanıklılığını güçlendirmeye yönelik eğitim, farkındalık ve destek mekanizmalarının geliştirilmesi gereklilik arz etmektedir. Ayrıca yapay zeka uygulamalarında şeffaflık, etik ilkeler ve çalışan katılımının sağlanması, güvenli ve sürdürülebilir çalışma ortamlarının oluşturulmasına katkı sunmaktadır.

ISBN: 978-625-90102-3-6

KAYNAKÇA

Ahmed, S. Y., & Pardaev, J. (2025). Human-AI decision dynamics: how risk propensity and trust impact choices through decision fatigue, conditional on AI understanding. Decision Making: Applications in Management and Engineering, 8(2), 96-113.

Akkaya, B., & Ocaktan, M. E. (2023). İş yerlerinde psikososyal risk yönetimi süreci ve iyi uygulama örnekleri. Arşiv Kaynak Tarama Dergisi, 32(1), 42-51.

Arana-Landín, G., Laskurain-Iturbe, I., Iturrate, M., & Landeta-Manzano, B. (2023). Assessing the influence of industry 4.0 technologies on occupational health and safety. Heliyon, 9(3).

Ayan, B., Taşçı, S., & Köksal, E. B. M. (2024). İş sağlığı ve güvenliği alanında kullanılan yapay zeka teknolojilerine ilişkin inceleme. Çalışma İlişkileri Dergisi, 15(2), 20-33.

Badri, A., Boudreau-Trudel, B., & Souissi, A. S. (2018). Occupational health and safety in the industry 4.0 era: A cause for major concern?. Safety science, 109, 403-411.

Baldassarre, A.; Mucci, N.; Lecca, L.I.; Tomasini, E.; Parcias-do-Rosario, M.J.; Pereira, C.T.; Arcangeli, G.; Oliveira, P.A.B. (2020). Biosensors in Occupational Safety and Health Management: A Narrative Review. Int. J. Environ. Res. Public Health, 17, e2461

Benson, C., Obasi, I. C., Akinwande, D. V., & Ile, C. (2024). The impact of interventions on health, safety and environment in the process industry. Heliyon, 10(1).

Dasari, P. (2025). AI Anxiety among Creative Professionals: Global Stress and Future Outlook. Dasari, Prasanna, AI Anxiety among Creative Professionals: Global Stress and Future Outlook https://ssrn.com/abstract=5384712 (Erişim tarihi; 01.04.2026) http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.5384712

Donisi, L., Cesarelli, G., Pisani, N., Ponsiglione, A. M., Ricciardi, C., & Capodaglio, E. (2022). Wearable sensors and artificial intelligence for physical ergonomics: A systematic review of literature. Diagnostics, 12(12), 3048.

Doruköz, K. D., & Uslu, B. (2023). Yapay Zekânin İş Hayatindaki Yeri: Avantajlar, Dezavantajlar Ve Politikalar. Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi, 6(CEEİK 2023 Özel Sayısı), 45-62.

EU-OSHA. Digitalisation and occupational safety and health (OSH) https://plataformaptec.es/wp-content/uploads/2020/01/Digitalisation_and_OSH_2019.pdf (Erişim tarihi; 31.03.2026)

EU-OSHA. Impact of Artificial Intelligence on Occupational Safety and Helath https://osha.europa.eu/sites/default/files/Policy-brief-Impact-AI-OSH_EN.pdf (Erişim tarihi; 31.03.2026)

Fang, L. B., Tang, L., & Yang, H. (2026). How artificial intelligence shapes job anxiety: the mediating role of AI stress. Internet Research, 1-19.

Ferrarini, F., & Leonelli, S. (2025). Risks and benefits posed by artificial intelligence to workers' mental health: a systematic literature review. Industrial Management & Data Systems, 1-26.

Fisher, E., Flynn, M. A., Pratap, P., & Vietas, J. A. (2023). Occupational safety and health equity impacts of artificial intelligence: a scoping review. International journal of environmental research and public health, 20(13), 6221.

Huang, Y., & Gursoy, D. (2024). How does AI technology integration affect employees' proactive service behaviors? A transactional theory of stress perspective. Journal of Retailing and Consumer Services, 77, 103700.

ILO, Safety and health at work, https://www.ilo.org/topics-and-sectors/safety-and-health-work (Erişim tarihi; 31.03.2026)

Ishizu, N., Yeoh, W. L., Okumura, H., & Fukuda, O. (2024). The effect of communicating AI confidence on human decision making when performing a binary decision task. Applied sciences, 14(16), 7192.

Johnston, K. L., Phillips, M. L., Esmen, N. A., & Hall, T. A. (2005). Evaluation of an artificial intelligence program for estimating occupational exposures. Annals of occupational hygiene, 49(2), 147-153.

Khan, S. M. F. A., & Shehawy, Y. M. (2025). Perceived AI Consumer-Driven Decision Integrity: Assessing Mediating Effect of Cognitive Load and Response Bias. Technologies, 13(8), 374.

Lee, G., Choi, B., Jebelli, H., Ryan Ahn, C., & Lee, S. (2020). Noise reference signal–based denoising method for EDA collected by multimodal biosensor wearable in the field. Journal of Computing in Civil Engineering, 34(6), 04020044.

Leso, V., Fontana, L., & Iavicoli, I. (2018). The occupational health and safety dimension of Industry 4.0. La Medicina del lavoro, 109(5), 327.

Lind, C. M., Diaz-Olivares, J. A., Lindecrantz, K., & Eklund, J. (2020). A wearable sensor system for physical ergonomics interventions using haptic feedback. Sensors, 20(21), 6010.

Loureiro, S. M. C., Bilro, R. G., & Neto, D. (2023). Working with AI: can stress bring happiness?. Service Business, 17(1), 233-255.

Nahavandi, D., Alizadehsani, R., Khosravi, A., & Acharya, U. R. (2022). Application of artificial intelligence in wearable devices: Opportunities and challenges. Computer Methods and Programs in Biomedicine, 213, 106541.

Niehaus, S., Hartwig, M., Rosen, P. H., & Wischniewski, S. (2022). An occupational safety and health perspective on human in control and AI. Front Artif Intell.

Pishgar, M., Issa, S. F., Sietsema, M., Pratap, P., & Darabi, H. (2021). REDECA: a novel framework to review artificial intelligence and its applications in occupational safety and health. International journal of environmental research and public health, 18(13), 6705.

Payá Castiblanque, R., & Pizzi, A. (2024). Relationship between certain uses of artificial intelligence and psychosocial risk factors in European work environments. Archivos de Prevencion de Riesgos Laborales, 27(3), 233-249.

Ruschemeier, H., & Hondrich, L. J. (2024). Automation bias in public administration–an interdisciplinary perspective from law and psychology. Government Information Quarterly, 41(3), 101953.

Schulte, P. A., Delclos, G., Felknor, S. A., & Chosewood, L. C. (2019). Toward an expanded focus for occupational safety and health: a commentary. International journal of environmental research and public health, 16(24), 4946.

Westhoven, M. (2022). Requirements for AI support in occupational safety risk analysis. In Proceedings of Mensch und Computer 2022, 561-565.

Zanko, M., & Dawson, P. (2012). Occupational health and safety management in organizations: A review. International Journal of Management Reviews, 14(3), 328-344.